

ISTORIA LUMII

ALEXANDRU CEL MARE

Traducere din limba spaniolă
ELENA-ANCA COMAN

ALEXANDRU CEL MARE

ÎN ACEASTĂ CARTE VEI
DESCOPERI:

- **MACEDONIA: UN AMESTEC DE FRUCTE ȘI CULTURI CARE A CUCERIT LUMEA.**
- **CUM A DESFĂCUT UN NOD ALEXANDRU.**
- **PE BUCEFAL, CALUL CARE TRĂIA MAI BINE DECÂT ORICINE.**
- **CUM ELEFANȚII POT FI ARTILERIE GREA.**

ȘI MULTE ALTE POVEȘTI.

În anumite zile, mă trezesc cu o foame de lup. Așa mi se întâmplase și în acea zi de joi. Pfu! Am sărit repede din pat și am alergat spre bucătărie ca să deschid dulapul în care ține bunicul biscuiții. Voiam să iau micul dejun în liniște, gândindu-mă la ale mele fără să mă deranjeze nimeni.

DAR S-A DUS TOTUL PE APA SÂMBETEI. căci, în momentul în care am deschis ușa, am dat peste Marco, care mi-o luase înaintea și deja înmuia un biscuit în paharul lui cu lapte. Și chiar în spatele meu a apărut bunicul, care era să mă sperie de moarte.

— Bună dimineă, copii! a exclamat cu mult entuziasm.

Ce straniu arăta! Avea un cearșaf înfășurat în jurul corpului, strâns cu o sfoară subțire, și o cască foarte ciudată.

— Bunicule, de ce ți-ai pus o mătură pe cap? a întrebat Marco, bineînțeles cu gura plină de biscuiți.

— Ha, hă, ha, a râs bunicul. Este o cască de **HOPLIT**, așa îi chema pe războinicii greci. M-am îmbrăcat astfel, pentru că vreau să vă spun povestea celui mai mare cuceritor din toate timpurile. Viața lui a fost atât de fantastică, încât nu pare reală. S-a născut într-un regat aproape neînsemnat, dar a câștigat atât de multe bătălii, încât a ajuns să conducă cel mai mare imperiu cunoscut până atunci. Totuși, aproape că nu s-a putut bucura de toată puterea aceea, pentru că a murit foarte tânăr și s-a transformat într-un mit care continuă să stârnească admirație și curiozitate chiar și în zilele noastre. Știți deja la cine mă refer?

Eu și Marco ne-am holbat unul la altul. Habar n-aveam.

ORIGINILE LUI ALEXANDRU

— Văd că nu. Nu-i nimic, vă voi explica eu, căci de-asta există bunicii. Acel mare cuceritor se numea **ALEXANDRU CEL MARE.**

— Alexandru cel Mare? Și presupun că era un războinic grec, nu-i așa? am întrebat.

— Mă rog, depinde cum privești lucrurile. Grecii antici n-ar fi spus că Alexandru era din Grecia, ci din **MACEDONIA.**

— Ca salata de fructe? a întrebat Marco.

— Ha, ha, ha! E același cuvânt, Marco, dar Alexandru nu s-a născut într-un desert. Macedonia era o regiune micuță situată la nord de Grecia, iar macedonenii făceau tot ce le stătea în putință ca să semene cu vecinii lor: vorbeau un dialect grecesc, încercau să trăiască după obiceiurile grecești... Dar grecilor li se păreau niște **BARBARI** mult mai puțin civilizați decât ei.

— Bunicule, zilele trecute ne-ai povestit că grecii se luptau întruna unii cu alții: atenienii împotriva spartanilor, tebanii împotriva corintenilor, corintenii împotriva spartanilor, tebanii împotriva atenienilor... o nebulie... Și macedonenii se luptau unii cu alții?

— Nu, și acela a fost secretul succesului lor. În loc să acționeze fiecare pe cont propriu și să se încaiere mereu, ca grecii, macedonenii au rămas uniți într-un singur regat. Totul a început de la tatăl lui Alexandru, **FILIP AL II-LEA**, care i-a unit pe toți și a creat o armată puternică cu care să cucerească noi teritorii... precum cele ale grecilor!

Asadar, Alexandru era fiul lui Filip al II-lea, regele Macedoniei, și al uneia dintre soțiile acestuia, frumoasa și misterioasa Olimpia.

— Ce-mi mai plac personajele misterioase! am exclamat.

— O, da, **OLIMPIA** era chiar foarte misterioasă. Se zvonea că practica vrăjitoria și că avea o pasiune pentru șerpi, deși e foarte posibil să fi fost exagerări ale dușmanilor ei. Și se pare că i-a spus lui Alexandru că tatăl lui nu era Filip, ci Zeus, care se transformase în șarpe pentru a dormi cu ea!

— Și Alexandru credea în poveștile alea? am întrebat uimită.

— Lumea era foarte diferită atunci față de prezent, Carmen: oamenii credeau că zeii interveneau în viața muritorilor. Așa că Alexandru a crescut convins că era o persoană specială, fiul unui zeu. Ca să fie și mai special, l-a avut ca maestru pe unul dintre cei mai înțelepți oameni din întreaga Grece, genialul **ARISTOTEL**. Mulțumită lui, Alexandru a învățat foarte multe lucruri despre natură și bolta cerească.

— Mie, la școală, cel mai mult îmi plac poveștile care ni se spun, a intervenit Marco.

— Și pe vremea lui Alexandru se spuneau povești. Mai ales cele despre războiul troian, în care se narau aventurile miticului **AHILE**, un războinic aproape invincibil. Potrivit legendei, Ahile a trebuit să aleagă între o viață lungă și plictisitoare sau scurtă, dar faimoasă. Și a ales a doua variantă. A realizat mari isprăvi și fapte vitejești, însă a murit foarte tânăr. Pe Alexandru îl fascinau poveștile cu Ahile și și-a propus să-i imite cuceririle, ca să devină și el un **FOARTE MARE EROU**.

